

ฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่น
และปราชญ์ชาวบ้านเทศบาลตำบลยางชุม

กองการศึกษาเทศบาลตำบลยางชุม
ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี

คำนำ

ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นองค์ความรู้และความสามารถอันเกิดจากประสบการณ์ทั้งทางตรงและทางอ้อมของบรรพบุรุษถ่ายทอดกันมาจากรุ่นสู่รุ่น และเป็นองค์ความรู้ใหม่อันเกิดจากการนำองค์ความรู้เดิมไปปรับปรุงและพัฒนาต่อยอด ภูมิปัญญาท้องถิ่นไทยจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ช่วยสร้างชาติให้เป็นปึกแผ่นมั่นคง ภูมิปัญญาท้องถิ่นสามารถปรับปรุงประยุกต์หลักธรรมคำสอนทางศาสนาให้กับชีวิตได้อย่างเหมาะสม สร้างความสมดุลระหว่างคนกับสังคม และธรรมชาติได้อย่างยั่งยืน

กองการศึกษา เทศบาลตำบลยางชุม ได้เล็งเห็นความสำคัญของภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงได้จัดทำฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อให้ข้อมูล ด้านศาสนา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ปราชญ์ชาวบ้าน เพื่อสืบสานและอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญและมีประโยชน์ไม่ให้สูญหายไปจากชุมชน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าฐานข้อมูลภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้านเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อสาธารณชนในการศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น และปราชญ์ชาวบ้าน ต่อไป

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
ฐานข้อมูลด้านศาสนา	๑-๔
ประเพณี/วัฒนธรรม	๕
ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน	๖-๑๗

ฐานข้อมูลด้านศาสนา

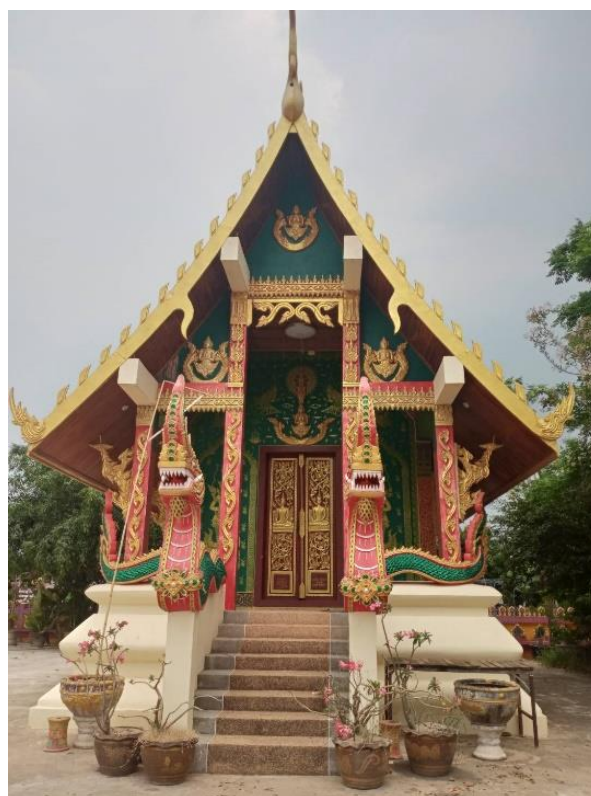

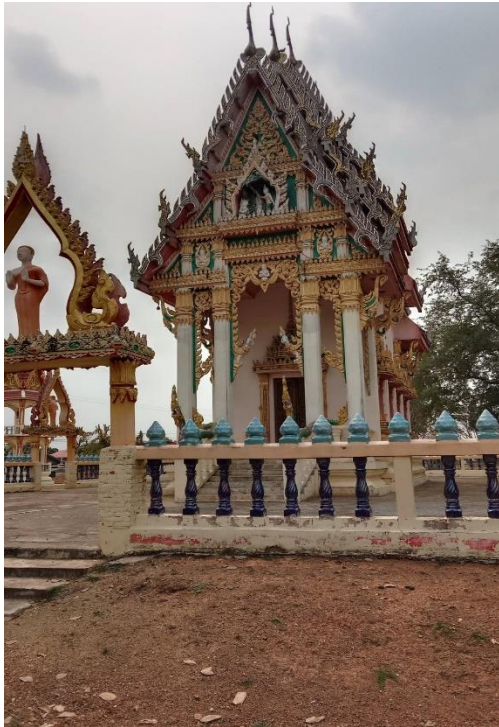
วัดธาตุยางชุม

เลขที่๖๘ ม.๑๓ บ้านยางชุม ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี มีเนื้อที่ ๔ ไร่ ๙๒ ตารางวา

ประวัติวัดธาตุยางชุม

วัดธาตุยางชุม เดิมชื่อวัดธาตุเชียงเพ็ง มีพื้นที่ ๔ ไร่ ๙๒ ตารางวา ซึ่งได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมา เมื่อวันที่ ๗ เมษายน พ.ศ. ๒๕๓๖ หลวงพ่อทิพย์ เป็นคนก่อตั้งวัด โดยทำที่ประดิษฐานพระบางพระพุทธรูปที่นำจากฝั่งลาว พร้อมกับก่อสร้างธาตุเชียงเพ็งไว้ให้คู่กัน มีพระครูแลที่จดจำได้ เช่น พ่อจารย์หนู จารย์กองออน จารย์ฮวด จารย์คำ (๒๔๗๘) พระจารย์ลอง หลวงปู่พัน หลวงปู่พรมมา จนทปญญ์ ปัจจุบัน พระเจียมศักดิ์ จีรสีโล เป็นเจ้าอาวาส ภายในวัดได้ปรับปรุงพัฒนาเสนาสนะมาเรื่อยๆ เช่น มีอุโบสถเก่าทำด้วยไม้แคน อายุร่วม ๑๐๐ ปี ณ จุดก่อสร้างอุโบสถใหม่ (ปัจจุบัน) มีศาลาการเปรียญขนาดใหญ่ ปี ๒๕๕๙ ได้เปลี่ยนชื่อเป็น วัดธาตุยางชุมด้วยเหตุผลมีอยู่ว่ามีต้นยางจำนวนมากเกิดขึ้นในวัด

วัดศรีชมชื่น

ที่ตั้งวัดศรีชมชื่น ตั้งอยู่เลขที่ ๑๘๔ หมู่ ๕ บ้านถิ่น ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ๔๑๒๕๐ มีเนื้อที่ ๙ ไร่ ๒ งาน ๔๘ ตารางวา

ประวัติวัดศรีชมชื่น

วัดศรีชมชื่นเดิมชาวบ้านเรียกว่าวัดบ้านถิ่น ตั้งวัดเมื่อวัดที่ ๗ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๐๖ โดยมี พระพันธ์ นำชาวบ้านสร้างวัดขึ้น ได้รับพระราชทานวิสุงคามสีมาเมื่อวันที่ ๑๐ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๐๖ เขตวิสุงคามสีมา กว้าง ๔๐ เมตร ยาว ๘๐ เมตร

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาสเท่าที่ทราบนามคือ

รูปที่ ๑ พระพันธ์ พ.ศ. ๒๔๐๖ - ๒๔๕๒

รูปที่ ๒ พระสิงห์ พ.ศ. ๒๔๕๓ - ๒๔๖๒

รูปที่ ๓ พระสีธา พ.ศ. ๒๔๖๕ - ๒๔๘๓

รูปที่ ๔ พระคำ พ.ศ. ๒๔๘๕ - ๒๔๙๕

รูปที่ ๕ พระจำรัส พ.ศ. ๒๔๙๖ - ๒๕๐๕

รูปที่ ๖ พระบุญมา ฐานตุตโร พ.ศ. ๒๕๐๖ - ๒๕๐๗

รูปที่ ๗ พระอธิการสวาท ชุตินิโย พ.ศ. ๒๕๐๘ - ๒๕๒๕

รูปที่ ๘ พระอธิการด้วง อดุลมโน ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๒๖ เป็นต้นมา

วัดศรีสว่างอารมณ์

ที่ตั้ง วัดศรีสว่างอารมณ์ (Wat Si Sawang Arom) ตั้งอยู่เลขที่ ๙๙ บ้านจุ่ม หมู่ที่ ๖ ตำบล เชียงเพ็ญ อำเภอ กุดจับ จังหวัด อุรธานี ๔๑๒๕๐ สังกัด คณะสงฆ์ มหานิกาย มีเนื้อที่ ๙ ไร่ ๑ งาน ๓๓ ตารางวา

ประวัติวัดศรีสว่างอารมณ์

เดิมเป็นวัดร้าง ชาวบ้าน เรียกว่าวัดบ้านจุ่ม มีปูชนียสถาน คือ โบสถ์ไม้ ๑ หลัง เจดีย์ ๑ แห่ง บ่อน้ำที่ก่อด้วยอิฐเก่า ๑ บ่อ รวปี พ.ศ ๒๕๑๔ สร้างศาลาการเปรียญ ๑ หลัง และกุฏิพระ ๑ หลัง พ.ศ ๒๕๒๖ บูรณะซ่อมแซมโบสถ์ พ.ศ ๒๕๓๔ บูรณะซ่อมแซมศาลาการเปรียญใหม่

การบริหารและการปกครอง มีเจ้าอาวาส ดังนี้

รูปที่ ๑	พระเหม็น	พ.ศ. ๒๔๖๕-๒๔๗๕	
รูปที่ ๒	พระมา	พ.ศ. ๒๔๗๕-๒๔๙๒	
รูปที่ ๓	พระบุญทัน	พ.ศ. ๒๔๙๒-๒๕๑๒	
รูปที่ ๔	พระบัวลอย	เดชปญโญ	พ.ศ. ๒๕๑๒-๒๕๒๑
รูปที่ ๕	พระสักลี	ฉนุทสาโร	พ.ศ. ๒๕๒๑-๒๕๓๓
รูปที่ ๖	พระศักดิ์สิทธิ์	ฉนุทสาโร	พ.ศ. ๒๕๓๓-๒๕๓๔
รูปที่ ๗	หลวงปู่ด้วง	อตตมโน	พ.ศ. ๒๕๓๔-๒๕๔๑
รูปที่ ๘	พระอธิการชม	กุศลจิตโต	พ.ศ. ๒๕๔๑-๒๕๕๔
รูปที่ ๙	พระอธิการศิวกร	ปภัสสโล	พ.ศ. ๒๕๖๒-ปัจจุบัน

วัดทุ่งสว่างโนนทอง

วัดทุ่งสว่างโนนทอง ๕๑ หมู่ ๗ ต.เชียงเพ็ง
อ.กุดจับ จ.อุดรธานี ๔๑๒๕๐

วัดโพธิ์ศรี

บ้านหนองแปน ๘๓ หมู่ ๘ ต.เชียงเพ็ง อ.กุดจับ จ.
อุดรธานี มีเนื้อที่ ๔ ไร่ ๘๐ ตารางวา น.ส.๓ ก เลขที่ ๗๗๓
อาณาเขต ทิศเหนือประมาณ ๑ เส้น ๑๒ วา ๑ ศอก จดทาง
สาธารณะประโยชน์และหมู่บ้าน ทิศตะวันออกประมาณ ๒ เส้น
๖ วา จดทางสาธารณะประโยชน์ และทุ่งนา ทิศตะวันตก
ประมาณ ๒ เส้น ๑๐ วา จดทางสาธารณะประโยชน์ และ
หมู่บ้าน มีที่ธรณีสงฆ์จำนวน ๑ แปลง เนื้อที่ ๒๐๘ ไร่ น.ส.ร
เลขที่ ๑๔๑๖.๐๒/๓๓

ประเพณี/วัฒนธรรม

ประเพณี คือ ความประพฤติกี่สืบต่อกันมาจนเป็นที่ยอมรับของคนส่วนใหญ่ในหมู่คณะ เป็นนิสัยสังคม ซึ่งเกิดขึ้นจากการที่ต้องเอาอย่างบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตน หากจะกล่าวถึงประเพณีไทยก็หมายถึง นิสัยสังคม ของคนไทยซึ่งได้รับมรดกตกทอดมาแต่ดั้งเดิมและมองเห็นได้ในทุกภาคของไทย ประเพณี เป็นเรื่องของความประพฤติกี่ของกลุ่มชน ยึดถือเป็นแบบแผนสืบต่อกันมานาน ถ้าใครประพฤตินอก แบบ ถือเป็นการผิดประเพณี เป็นการแสดงถึงเอกลักษณ์ของชาติอีกอย่างหนึ่ง โดยเนื้อหาสาระแล้ว ประเพณี กั้บวัฒนธรรมเป็นสิ่งที่กลุ่มชนในสังคมร่วมกันสร้างขึ้น แต่ประเพณีเป็นวัฒนธรรมที่มีเงื่อนไขที่ค่อนข้าง ชัดเจน กล่าวคือเป็นสิ่งที่สังคมสร้างขึ้นเป็นมรดก คนรุ่นหลังจะต้องรับไว้ และปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่ง ๆ ขึ้นไป รวมทั้งมีการเผยแพร่แก่คนในสังคมอื่น ๆ ด้วย

ข้อมูลประเพณี/วัฒนธรรม

๑. เดือนอ้าย - บุญเข้ากรรม
๒. เดือนยี่ - บุญคูณลาน
๓. เดือนสาม - บุญข้าวจี
๔. เดือนสี่ - บุญพระเวส
๕. เดือนห้า - บุญสงกรานต์
๖. เดือนหก - บุญบั้งไฟ
๗. เดือนเจ็ด - บุญซำฮะ
๘. เดือนแปด - บุญเข้าพรรษา
๙. เดือนเก้า - บุญข้าวประดับดิน
๑๐. เดือนสิบ - บุญข้าวสาก
๑๑. เดือนสิบเอ็ด - บุญออกพรรษา
๑๒. เดือนสิบสอง - บุญกฐิน

ภูมิปัญญาท้องถิ่นและปราชญ์ชาวบ้าน

ภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านจักสาน

คุณตาสัมพันธ์ ทองสีดี อายุ 75 ปี อยู่บ้านเลขที่ 30 หมู่ 13 บ้านยางชุม ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น ด้านจักสาน ด้วยไม้ไผ่ โดยการจักสานให้เป็นสิ่งของเครื่องใช้ เช่น ตะกร้า เป็นต้น

ไม้ไผ่ที่นำมาจักสานเป็นไม้ที่เรียกว่า ไม้ไผ่บ้านซึ่งไม้ไผ่บ้านนี้ต้องปลุกเองไม่ได้เกิดตามธรรมชาติ วิธีทำ ตัดไม้ไผ่บ้านมา ตัดเป็นท่อนพอสมควร ใช้มีดผ่าเป็นเส้นแล้วใช้มีดขูดให้เรียบให้ได้เส้นเล็กประมาณ 2 มิลลิเมตร แล้วนำมาสานเป็นตะกร้า

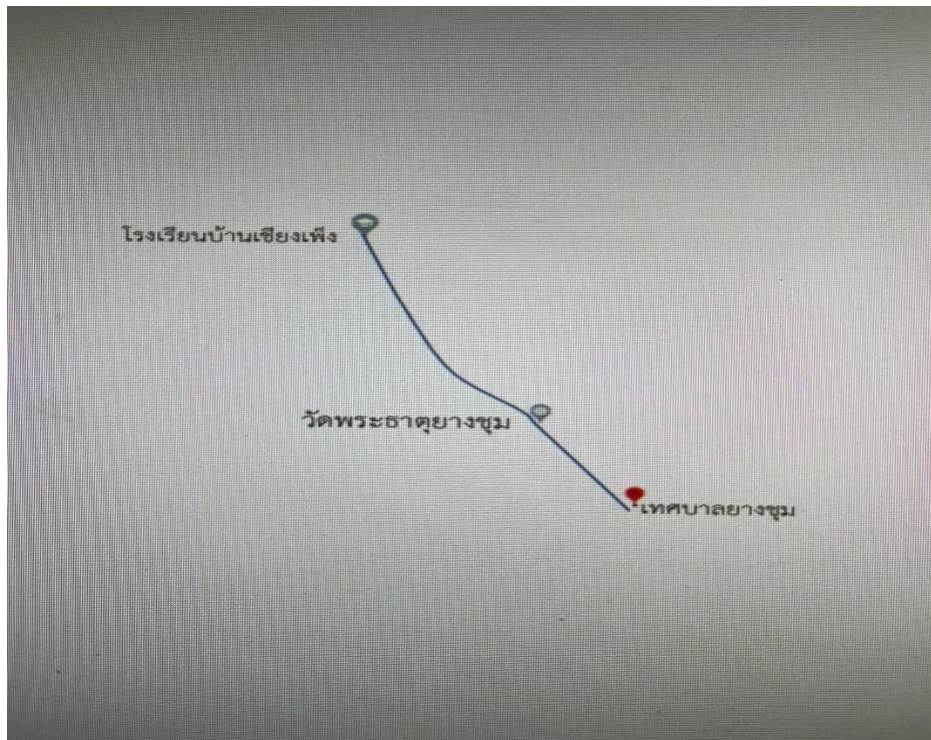
พอเสร็จแล้วสามารถนำไปขายและนำไปใช้ประโยชน์ได้หลายอย่าง เช่น ใส่อาหารไปทำบุญที่วัด ใส่กับข้าวไปทำนา ใส่ของกินของใช้ได้สานพัดประโยชน์ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่ทำมาตั้งแต่โบราณกาล

ภูมิปัญญาทางด้านงานใบตอง

คุณแม่คำบุ๋ม วงศ์เชียงเพ็ง อยู่บ้านเลขที่ 78 หมู่ 3 บ้านเชียงเพ็ง ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุตจับ จังหวัดอุดรธานี ยังเป็นภูมิปัญญาทางด้านงานใบตอง ซึ่งเป็นภูมิปัญญาที่ใช้ประโยชน์จากวัสดุธรรมชาติได้เป็นอย่างดี โดยการนำใบตองมาทำเป็นบายศรีสู่ขวัญ กระทง และอุโบใช้ในการบูชาพระ เป็นต้น และเป็นภูมิปัญญาทางการท่องเที่ยวและนันทนาการ ในงานประเพณีบุญบั้งไฟในชุมชนบ้านเชียงเพ็ง-ยางชุม

แผนที่ที่อยู่

ภูมิปัญญาการทอเสื่อ

นางวันนา พันธุ์โสภาก อายุ 50 ปี ผู้รักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
ในด้านหัตถกรรมคือ การทอเสื่อ

ตั้งอยู่ที่ 84 หมู่ 6 บ้านจุ่ม ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ
จังหวัดอุดรธานี ประสบการณ์ในการทอเสื่อเป็นเวลา 10 ปี

การทอเสื่อ เป็นภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำเอาต้นกกมาแปรสภาพให้เป็นเส้น ย้อมสี แล้วสานทอให้เป็นแผ่นผืน เพื่อนำมาใช้ปูรองนั่งหรือนอน หรือทำธุรกรรมต่างๆ ตลอดจนทำพิธีกรรมทางศาสนาและความเชื่อ เสื่อเป็นผลิตภัณฑ์ที่มีใช้กันอยู่ทั่วไปทั้งในประเทศ ทั้งนี้เพราะต้นกกเป็นพืชธรรมชาติที่ขึ้นอยู่ทั่วทุกภูมิภาค และภูมิปัญญาของคนในท้องถิ่นที่นำต้นกกมาแปรสภาพก็มีลักษณะคล้ายกันหรือได้อิทธิพลทางความคิดจากกันและกัน ทำให้เสื่อถูกจัดได้ว่าเป็นปัจจัยจำเป็นอย่างหนึ่ง ต่อการดำรงชีวิตของผู้คนในอดีตการทอเสื่อ เป็นไปเพื่อการใช้สอยในครัวเรือน โดยท้องถิ่นใดมีต้นกกก็ทอเสื่อกก ท้องถิ่นใดมีต้นกระจูดก็ทอเสื่อกระจูด เสื่อในอดีตเป็นของใช้ที่สำคัญอย่างหนึ่งสำหรับปูนั่งหรือนอน จนถึงกับมีคำกล่าวว่า บ้านใดไม่มีเสื่อใช้ ถือว่า พ่อ แม่ ลูก เกียจคร้านไม่มีฝีมือ หนุ่มสาวที่แต่งงานตั้งครอบครัวใหม่หรือขึ้นเรือนใหม่ จะต้องเตรียมที่นอนหมอน มุ้ง ส่วนเสื่อฝ่ายหญิงจะจัดเตรียมทอสะสมไว้เป็นของขึ้นเรือน นอกจากนี้ยังทอเพื่อถวายเป็นไทยทานให้กับวัด เพื่อบำรุงศาสนาในฤดูแล้งต่างๆ และยังนำเสื่อที่ทอไปซื้อขายแลกเปลี่ยนกับหมู่บ้านใกล้เคียงอีกด้วย

ภูมิปัญญาการทอผ้าหมี่ขิด

นางเขียนทอง ปัญหาผล อายุ 67 ปี ผู้รักษาภูมิปัญญา
ท้องถิ่นในด้านหัตถกรรมคือ การทอผ้าหมี่ขิด

ตั้งอยู่ที่ 31 หมู่ 6 บ้านจุ่ม ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุฉินชัย
จังหวัดอุดรธานี ประสบการณ์ในการทอผ้าหมี่ขิด
เป็นเวลา 37 ปี

การทอผ้าลายขิด คือ การทอผ้าที่ทอแบบ "เก็บขิด" หรือ "เก็บดอก" เหมือนผ้าที่มีการปักดอกการทอผ้าดอก
นี้ชาวอีสานเรียกกันว่า " การทอผ้าเก็บขิด" ลวดลายของขิดแต่ละลายจะมีรูปแบบที่สวยงาม มีความมันวาว นูนลอย
ออกมาบนผืนผ้า ชาวอีสานโดยทั่วไปนิยมทอผ้าขิดเพื่อทำเป็นหมอน สิ่งเกตว่าลวดลายขิดจะอยู่บริเวณส่วนกลางของ
ตัวหมอน ส่วนหน้าหมอนนั้นนิยมเย็บปิดด้วยผ้าฝ้ายสีแดง ลวดลายหมอนขิดส่วนใหญ่ เป็นลวดลายที่ผู้ทอได้รับแรง
บันดาลใจมาจากธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความเชื่อ เช่น ลายแมงงอด ลายอึ่ง ลายช้าง ลายม้า ลายพญานาค ลาย
ดอกแก้ว ลายดอกจันทร์ ลายตะเภาหลงเกาะ ลายขอ ลายแมงมุม ลายกาบ ลายห่อปราสาท หรือธรรมาสน์ เป็นต้น
แต่เดิมชาวภาคอีสานนิยมทอลวดลายขิดด้วยเส้นใยฝ้ายสีคราม ส่วนปัจจุบันนิยมใช้สีสังเคราะห์ และพัฒนาการย้อม
ด้วยสีธรรมชาติจากเปลือกไม้ ใบไม้

ภูมิปัญญาท้องถิ่นการจักสาน

นายวัง ดาวสว่าง อายุ 52 ปีผู้รักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นใน
ด้านหัตถกรรมคือ การจักสาน

ตั้งอยู่ที่ 98 หมู่ 6 บ้านจุ่ม ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ
จังหวัดอุดรธานี ผู้มีประสบการณ์การจักสานเป็นเวลา 4 ปี

การจักสาน เป็นงานหัตถกรรมอย่างหนึ่ง และนับเป็นงานศิลปะประเภททัศนศิลป์ได้ด้วย การจักสานเป็นการนำวัสดุ
ขนาดเล็กและยาว มาขัด หรือสาน กันจนเป็นชิ้นงาน เช่น เสื่อ หรือภาชนะอื่นๆ เช่น ตะกร้า เข่ง หรือของใช้อื่นๆ
เช่น ลูกตะกร้อ เป็นต้น

วัสดุที่ใช้ในงานจักสาน มักเป็นวัสดุจากธรรมชาติ เช่น ไม้ไผ่ หวาย ปอ เป็นต้น ในภายหลังมีการใช้ผักตบชวา
และวัสดุเลียนแบบธรรมชาติและอื่นๆ ทำให้มีความทนทานมากขึ้น แต่มีสีส่นและคุณลักษณะภายนอกคล้ายวัสดุ
ธรรมชาติต่างๆ แต่ก็ไม่สามารถนำมาใช้ได้ทุกอย่าง

ศูนย์การเรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
บ้านโนนทอง

แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นประจำหมู่บ้านโนนทอง
ทอเสื่อ

แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่นประจำหมู่บ้านโนนทอง
ทอผ้า

แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ประจำหมู่บ้านหนองแปน หมอยาสมุนไพรพื้นบ้าน ชื่อ นายแอม พารุระ บ้านเลขที่ 64
บ้านหนองแปน ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอ กุดจับ จังหวัด อุตรธานี

ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทอผ้า ของนางอำพร กรุงระโทก
บ้านเลขที่ 142 ม.8 บ้านหนองแปน ต.เชียงเพ็ง อ. กุดจับ จ.อุตรธานี

เรียนรู้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
การเล่านิทาน คติเตือนใจ ประจำหมู่บ้านหนองแปน ชื่อนายประทวน มาบุญ บ้านเลขที่ 9 หมู่ที่ 8
บ้านหนองแปน ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี

เรียนรู้แหล่งเรียนรู้ภูมิปัญญาท้องถิ่น
การแกะมะขามเปียก เก็บรักษาไว้ได้นานปรุงอาหาร ชื่อนางกาญจนา วงศ์พรหม
บ้านเลขที่ 92 หมู่ที่ 8 บ้านหนองแปน ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี

ภูมิปัญญาท้องถิ่นการทำไม้กวาดจากก้านมะพร้าว
กลุ่มพ่อบ้าน บ้านหนองแปน ณ วัดโพธิ์ศรี 83 ม.8

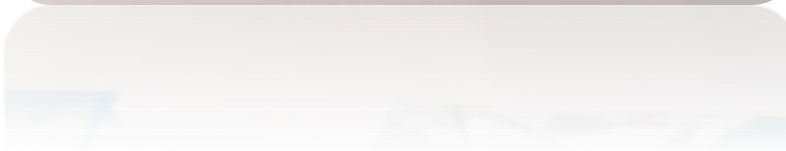
ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ด้านการจักสาน การจักตอกสานตะกร้า กลุ่มพ่อบ้าน หนองแปน ม.8

ภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านใบตอง การทำพานบายสีสู่ขวัญ
กลุ่มแม่บ้าน หนองแปน ม.8 รวมกลุ่ม ณ วัดโพธิ์ศรี

ภูมิปัญญาท้องถิ่น การทอผ้า ของนางคำภา หล้าริน
บ้านเลขที่ 102 ม.8 บ้านหนองแปน ต.เชียงพิง อ. กุดจับ จ.อุดรธานี

คุณแม่คำบุญ วงศ์เชียงเพ็ง

อยู่บ้านเลขที่ ๗๘ หมู่ ๓ บ้านเชียงเพ็ง ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี ภูมิปัญญาการทอผ้าไหมเป็นภูมิปัญญาที่สืบทอดกันมาเป็นเวลายาวนาน มีความหลากหลายทั้งรูปแบบ สี สัน ลวดลายแตกต่างกันไปตามความเชื่อ ประเพณีวัฒนธรรมในพื้นที่นั้น แต่ทว่าผ้าที่สร้างลวดลายด้วยการมัดย้อมเส้นไหมก่อนนำไปทอเป็นผืนเป็นวิธีการขั้นสูงที่ต้องอาศัยช่างทอที่มีความชำนาญและมีศิลปะศาสตร์อย่างสูง

นายวัชรินทร์ ชาดวง

บ้านเลขที่ ๑๐๑ หมู่ที่ ๓ บ้านเชียงเพ็ง อำเภอกุดจับ จังหวัดอุดรธานี พืชสมุนไพร เป็นสิ่งที่อยู่คนไทย มานับพันปี แต่เมื่อการแพทย์แผนปัจจุบันเริ่มเข้ามามีบทบาทในบ้านเรา สรรพคุณและคุณค่าของสมุนไพรอันเป็นสิ่ง ที่เรียกได้ว่าภูมิปัญญาโบราณ

